

[Christophersen.]

ler ikke hører noget om, og som jeg kan forstå Københavns borgerrepræsentation bare kan ordne sammen med indenrigsministeren. Men det er jo for det første en helt ny ting i vores kommunale struktur, som jeg da vil være overordentlig betænkelig ved: tænk hvis det skulle brede sig på den måde, at man fik den slags byråd rundt omkring, som ved en eller anden nådesakt fik lov til at beskæftige sig med politisk ufarlige eller mindre vigtige ting. Hvis der overhovedet skal være mening i § 52, må vi vide noget om, hvad det er for opgaver, der skal løses, hvad det er for en kompetence, man har, hvad det er for et ansvar, man har, og så må det være et selvstændigt lovhjemlet organ, som henter sin myndighed direkte fra vælgerne og ikke fra borgerrepræsentationen. Ud fra det synspunkt er § 52 i sin nuværende udformning derfor aldeles utilfredsstillende.

Der ligger heller ikke i bemærkningerne til § 52 nogen som helst antydning om, hvorledes disse bydelsråd kunne udvikle sig i den retning, jeg talte om før, som institutioner i en egentlig primærkommunal enhed. Derfor imødekommer dette forslag ikke det behov, der efter min opfattelse er til stede for en virkelig reform af den kommunale struktur i København, og derfor er vi altså en række medlemmer i venstres gruppe, som ser med overordentlig megen skepsis på lovforslag nr. 126.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg vil gerne sige tak til ordføreren for socialdemokratiet, til hovedordføreren for venstre og til den konservative ordfører for tilslutning, og jeg forstod, at også andre om end med skepsis ville gå ind for lovforslaget.

Når jeg er kommet med dette lovforslag – og her ser jeg bort fra de bemærkninger, der i øvrigt er faldet – skyldes det, at der var bred tilslutning til det forslag til folketingsbeslutning, vi havde til første behandling, om, at man skulle søge at ændre Københavns styrelseslov således, at den i det væsentlige blev bragt på linje med den styrelseslovgivning, der er gældende for det øvrige land. Det var udgangspunktet for det, jeg møder frem med her. Hvis man vil gøre sig den ulejlighed at se, hvad der egentlig er af afvigelser fra den styrelseslov, vi i dag har for de øvrige kommuner, indbefattet magistratskommunerne, vil man se, at der i og for sig er forholdsvis få afvigelser i forhold til København.

Når hr. Ejler Koch taler om et positivt skridt i den rigtige retning, så tør det vistnok antydes, eftersom Københavns styrelse daterer sig tilbage til 1840. Jeg fik nærmest det indtryk, at nogle af ordførerne mente, man nu næsten skulle lave revolution i København, at der nu skulle laves noget, som var helt, helt super på alle mulige leder og kanter på trods af, hvad Københavns borgerrepræsentation, som jo ikke kender noget som helst til problemerne, i øvrigt måtte mene om noget sådant. Det er selvfølgelig et standpunkt, som man har lov til at have.

Men når flere af ordførerne er gået mod tanken om bydelsråd, vil jeg da gerne afsløre, at jeg selv har været meget betænkelig ved at tage denne paragraf med. Jeg gjorde det for at præsentere folketinget for det ønske, som man havde i Københavns borgerrepræsentation, og vidende, at der i § 52 står, at der ikke kan ned-sættes bydelsråd, medmindre vedtægter, arbejdsform, arbejdsområde, valgmode og andre ting er fastsat i en vedtægt, som er godkendt af indenrigsministeren. Men jeg er da klar på, at dette er et af de problemer, vi skal drøfte i udvalget, og at man måske skal lave en anden formulering af dette, der kunne være vejen til, at København kom i bedre kontakt med sine borgere.

Det er altså en meget, meget forsigtig start, men i den forstand ikke en forpligtende start, idet der bør stå: »og der kan«.

Hr. Ejler Koch spurgte – jeg går ud fra, det var en fortalelse, når hr. Ejler Koch sagde »det såkaldte nærdemokratiudvalg«; jeg vil nøjes med at kalde det »nærdemokratiudvalget« – hvornår det ville afgive betænkning. Jeg har forhørt mig, og der blev svaret, at man først for nylig har fået svar fra Kommunernes Landsforening i forskellige spørgerunder, og at man regner med at kunne afgive betænkning først i det nye år. Men det er en betingelse, at dette udvalgs afgivelse af betænkning skal være så betids, at man dels kan få en lovgivning, der får virkning for 1978, altså for de kommende kommunalvalg, dels får mulighed for en debat både her i folketinget og andre steder. Jeg skal på den givne foranledning bede om at få fremskyndet arbejdet.

Jeg er enig med hr. Ejler Koch i, at vi ikke skal have større kommunalbestyrelser i København. Vi har, sagt på en anden måde, et enestående kommunalt system, hvor medlemmer af kommunalbestyrelserne har mulighed for at